

MAX LUCADO

AUTOR NEW YORK TIMES BESTSELLEROV

Americký originál
A Love Worth Giving:

©2002 by Max Lucado

Vydavateľ:

Published by arrangement with Thomas Nelson, a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc., U.S.A.

Slovenské vydanie:

©2010, 2019 KUMRAN, s. r. o.
Mýtna 62, 064 01 Stará Ľubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná, uložená do informačných systémov ani inak rozširovaná (elektronicky alebo mechanicky) bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad:

Monika Stehlíková

Jazyková korektúra:

Katarína Gajdošová, Eva Petrovičová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Foto na obálke:

AdobeStock

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič

Tlač:

Tlačiareň HEIDY, s. r. o.

Druhé vydanie:

ISBN 978-80-89993-06-2

Mojej dcére na jej osemnástu narodeniny.
Lúbim ťa.

O B S A H

1. Princíp 7, 47 • 7
2. Vlajková loď lásky • 19
3. Tvoj kvocient dobroty • 29
4. Zapálený • 41
5. Boh hovorí: „Žiadne odobávanie“ • 51
6. Pozvanie k obyčajnej slušnosti • 61
7. Odstráň JA zo svojho oka • 71
8. Pramene hnevu • 81
9. Zranené srdce • 95
10. Test lásky • 105
11. Láska je ako balíček všeličoho • 117
12. Plášť lásky • 129
13. Prsteň viery • 141
14. Keď strácaš nádej • 153
15. Mohol to vzdať • 165
16. Neochvejná láska • 173

KAPITOLA
PRVÁ

PRINCÍP 7, 47

My milujeme, pretože on prvý miloval nás.

1 Jn 4,19

BOH ŤA MILUJE. OSOBNĚ.
MOCNE. VÁŠNIVO.

OSTATNÍ TO SLUBOVALI, A ZLYHALI.
NO BOH SLŮBIL A SLOVO DODRŽAL.
BOH MILUJE VERNOU LÁSKOU.

A JEHO LÁSKA – AK JEJ DOVOLÍŠ – ŤA
DOKÁŽE NAPLNIŤ LÁSKOU, KTORÁ
JE HODNÁ DÁVANIA.

Mohli by sa dvaja ľudia líšiť viac?
K nemu s úctou vzhliadajú. Na ňu sa pozerajú zhora.

On je lídrom spoločenstva. Ona je prostitútka.

On sa živí propagovaním pravidiel. Ona sa živí ich porušovaním.

On usporadúva hostinu. Ona kazí dekórum.

Požiadajte ostatných obyvateľov Kafarnauma, aby z nich vybrali toho zbožnejšieho, a ukážu na Šimona. Prečo aj nie, je študentom teológie, muž s kolárikom. Každý by vybral jeho. Každý okrem Ježiša. Ježiš ich oboch poznal. A Ježiš by vybral ženu. Ježiš si naozaj vyberá ju. Ba čo viac, vysvetlí Šimonovi prečo.

Niežeby o to Šimon stál. Zaoberá sa niečím celkom iným. *Ako sa tá neviestka dostala do môjho domu?* Nevie, komu skôr vynadať. Žene či sluhovi, ktorý ju pustil dnu. Veď toto je oficiálna večera! Len pre pozvaných. Smotánku. Crème de la Crème. Kto dovolil tej spodine vojsť?

Šimon zúri. *Len sa na ňu pozrite – servilne sa plazí pri Ježišových nohách. Dokonca mu ich bozkáva! Prečo jej to dovoľí?*

Ak by bol tým, za koho sa vydáva, nechcel by mať s takou ženou nič spoločné.

Jedna z lekcí, ktorú sa Šimon v ten deň naučil, niesla názov: Nemysli si nič, čo nechceš, aby Ježiš počul. Pretože Ježiš počul jeho myšlienky, a tak sa rozhodol podeliť sa s ním o svoje vlastné.

„Šimon,‘ povedal farizejovi, ‚musím ti niečo povedať.’

‚Samozrejme, Učiteľ,‘ odpovedal Šimon, ‚hovor.’

Potom mu Ježiš rozpovedal príbeh: ‚Jeden muž požičal peniaze dvom ľuďom – päťsto prútov striebra jednému a päťdesiat druhému. No ani jeden mu ich nevrátil, a tak im láskavo ich dlžobu odpustil, zmazal ich dlhy. Čo si myslíš, kto z nich ho potom viac miloval?’

Šimon odpovedal: ‚Domnievam sa, že ten, ktorému odpustil väčší dlh.’

‚Správne,‘ povedal Ježiš. Potom sa obrátil k žene a Šimonovi povedal: ‚Pozri na tú klačiacu ženu. Keď som vošiel do tvojho domu, neponúkol si mi vodu, aby som si zmyl prach zo svojich nôh, ona mi ich obmyla vlastnými slzami a poutierala vlastnými vlasmi. Ty si ma neuvítal bozkom, no ona od momentu, čo som vošiel, neprestala bozkávať moje chodidlá. Ty si mi zabudol zdvorilo pomazať hlavu olivovým olejom, no ona natrela moje nohy vzácnym parfumom. Hovorím ti, jej hriechy – a je ich ozaj mnoho – boli odpustené. Preto mi preukázala viac lásky. No osoba, ktorej bolo odpustené málo, i málo miluje“ (Lk 7, 40 – 47 NLT).

Šimon pozval Ježiša do svojho domu, no zaobchádza s ním ako s nevítaným nevlastným strýkom. Bez zvláštnej úcty. Bez bozku na uvítanie. Bez umytia nôh. Bez pomazania olejom.

V modernej reči – neotvoril mu dvere, nezobral mu kabát ani nepotriasol rukou. Gróf Drakula mal lepšie spôsoby.

Šimon Ježišovi ničím nedáva najavo, že je vítaný. Žena však robí všetko, čo Šimon zanedbal. Nevie jej meno. Poznáme len jej povest' – hriešnica. Pravdepodobne prostitútko. Na hostinu ju nepozvali a vo svojej komunite nemá žiadne postavenie. (Predstavte si pobežnicu v obtiahnutých šatách na fare počas slávnostnej vianočnej večere. Hlavy sa otočia, tváre sčervenejú. Všetci lapajú po dychu!)

No názory ľudí jej nezabránili prísť. Neprišla kvôli nim. Každý jej pohyb má svoj význam. Každé gesto niečo vyjadruje. Prikladá líce k jeho nohám, ešte pokrytým prachom z ciest. Nemá vodu, no slz ma nadostač. Nemá utierku, no má vlasy. Slzami ovlaží a obmyje Kristove chodidlá. Ako znie jeden preklad, „pršala slzami“ (v. 44 MSG). Otvorí fľaštičku s voňavkou, ktorá je pravdepodobne jej jediným cenným vlastníctvom, a jemne mu ju vtiera do pokožky. Tej vôni sa rovnako ako irónii nedá ujsť.

Môžete rozmýšľať, kto iný ako Šimon by mal ukázať takúto lásku. Nie je on duchovným cirkvi, znalcom Písma? No je príkry, drží si odstup. Zdalo by sa, že žena sa bude Ježišovi vyhýbať. Nie je predsa ženou noci, mestskou fľandrou? No nevie mu odolať. Šimonova láska je biedna a má svoje pravidlá. Jej láska je na druhej strane extravagantná a odvážna.

Ako si vysvetliť ten rozdiel? Formáciou? Vzdelaním? Peniazmi? Nie, Šimon ju predsa v tom všetkom oveľa predstihuje.

No v jednej oblasti nesiahla žene ani po členky. Porozmýšľajte o tom. Aký objav urobila a Šimon o ňom zatiaľ nevie? Aký poklad vlastní na rozdiel od Šimona? Jednoduchý. Božiu lásku. Nevie, kedy ju dostala. Nehovorí, kde sa o nej dopyčovala. Začula Ježišove

slová: „Váš otec je milosrdný“ (Lk 6, 36 ESV)? Bola nablízku, keď sa Ježiš zmiloval nad vdovou z Naimu? Povedal jej niekto, ako sa Ježiš dotkol chorých na malomocenstvo a obrátil vyberačov daní na svojich učeníkov? Nevieme. Ale jedno vieme. Prišla smädná. Vyprahnutá vinou. Smädná lútosťou. Smädná z nescíselných nocí, keď hľadala lásku a žiadnu nenašla. Prišla smädná.

A keď jej Ježiš podáva čašu milosti, pije. Nie decentne, neomočí si iba pery. Nevnára palec a neolizuje ho, neberie si šálku a nesrka. Dvíha čašu k perám a pije, hltá a pregľga ako vyprahnutý pútnik. Pije, až kým jej milosrdenstvo nesteká po lícach, dole krkom i hrudou. Pije, až kým nie je každý centimeter jej duše vláčny a zvlažený. Prichádza smädná a pije. Pije plnými dúškami.

Na druhej strane, Šimon ani len nevie, že je smädný. Ľudia ako Šimon nepotrebujú milosť; oni ju analyzujú. Nechcú zmilovanie; debatujú o ňom a prerozdeľujú ho. Niežeby Šimonovi nemohlo byť odpustené; on o to jednoducho nikdy nestál.

A tak zatiaľ čo ona pije, on sa naporuje. Kým ona má lásky na rozdávanie, on žiadnu ponúknuť nemôže. Prečo? Princíp 7, 47. Prečítajte si ešte raz verš 47 z kapitoly 7: „Osoba, ktorej bolo odpustené málo, i málo miluje.“ Rovnako ako Jumbo jet i tento princíp má široké krídla. Ako lietadlo nás táto pravda pozdvihne na vyššiu úroveň. Ešte raz si to prečítajme. „Osoba, ktorej bolo odpustené málo, i málo miluje.“ Inými slovami, nemôžeme dať to, čo sme nikdy nedostali. Ak sme nikdy nedostali lásku, ako môžeme milovať ostatných?

Ach jaj, ako sa len snažíme! Akoby sme mohli lásku vyčariť čírou silou vôle. Akoby v nás bola nejaká destilačná továreň na výrobu lásky, ktorej stačí kúsok dreva alebo trochu väčší plameň. S pevným rozhodnutím podkurujeme a prikladáme. Aká je naša zvyčajná stratégia pri náprave problémového vzťahu? Snažiť sa ešte viac.

„Potrebuje moja manželka moje odpustenie? Nevieam ako, ale som rozhodnutý dať jej ho.“

„Nezaujíma ma, ako veľmi to bude bolieť, ale budem k tomu flákačovi milá.“

„Mal by som milovať svojho blížneho? V poriadku. To si píšete, že budem.“

A tak sa snažíme. Škrípeme zubami. Zatínáme päste. Budeme milovať, aj keby nás to malo zabiť. A presne to, sa nám môže stať.

Azda sme niečo preskočili? Čo ak ten prvý krok lásky nemá smerovať k nim, ale k Nemu? Čo ak je tajomstvo milovať ukryté v prijímaní? Dávame lásku tak, že ju najprv dostaneme. „My milujeme, pretože on prvý miloval nás“ (1 Jn 4, 19).

Túžite väčšmi rozdávať lásku? Začnite tým, že akceptujete svoje miesto ako miesto milovaného dieťaťa. „Preto napodobňujte Boha ako milované deti a žite životom lásky tak, ako nás miloval Kristus“ (Ef 5, 1 – 2 NIV).

Chcete sa naučiť odpúšťať? Zvážte, ako bolo odpustené vám. „Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!“ (Ef 4, 32).

Ťažko sa vám uprednostňuje iných pred sebou? Zamyslite sa, ako vás uprednostnil pred sebou Kristus. „On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom“ (Flp 2, 6).

Túžite po zhovievavosti? Napite sa z Božej zhovievavosti (2 Pt 3, 9). Je štedrosť nedosiahnuteľná čnosť? Potom zvážte, aký štedrý bol Boh k vám (Rim 5, 8). S ťažkosťami vychádzate s nevďačnými či výstrednými príbuznými? Boh nad nami neláme palicu, keď konáme ako oni. „On je dobrý aj k nevďačným a zlým“ (Lk 6, 35).

Nedá sa takto milovať?

Nie, bez Božej pomoci sa nedá. Teda mohli by sme na krátky čas uspieť. Mohli by sme rovnako ako Šimon otvoriť dvere. No naše vzťahy sú čosi viac ako len spoločenské gesto. Náš partner

možno potrebuje umyť nohy. Niektorí naši priatelia potrebujú záplavu slz. Naše deti potrebujú byť ponorené v oleji našej lásky.

No ak sme sami tieto veci nedostali, ako ich môžeme dávať ostatným? Bez Boha „je srdce nado všetko zradné“ (Jer 17, 9 NIV). Láska, čo zachráni manželstvo, sa nenachádza v našom vnútri. Verné, nesebecké priateľstvo nenájde v našich srdciach. Potrebujeme pomoc zvonku. Milovať, ako miluje Boh? Začnime teda tým, že prijmeme jeho lásku.

My kazatelia sa často previňujeme preskočením prvého kroku. „Milujte jeden druhého!“ prednášame v kostoloch. „Budte trpezliví, milí a odpúšťajte,“ naliehame. Kázať ľuďom milovať bez toho, aby sme im ukázali, ako sú milovaní oni, je ako hovoriť im, aby vystavili šek bez dostatočnej hotovosti na ich účtoch. Niet sa čo čudovať, že vzťahy krachujú. V srdciach niet dosť lásky. Apoštol Ján vykresľuje správny postup. Najprv vkladá na účet a až potom nám káže vypísať šek. Najprv vklad:

„A Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme skrze neho mali život. Toto je skutočná láska. Nie že my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmiernu obeť za naše hriechy“ (1 Jn 4, 9 – 10 NLT).

A potom, čo vložíme na účet takýto bezhraničný, oči otvárajúci vklad, nám Ján hovorí, aby sme vytiahli naše šekové knižky: „Milí priatelia, keďže nás Boh takto miloval, i my by sme mali milovať jeden druhého“ (v. 11 NLT).

Tajomstvo lásky spočíva v tom, že dokážeme milovať len preto, že sme milovaní. Toto je ten často zabúdaný prvý krok vo vzťahoch. Spomínate si na Pavlovu modlitbu? „Nech sa vaše korene ponoria hlboko do pôdy zázračnej Božej lásky“ (Ef 3, 17

NLT). Tak ako sa strom živí z pôdy, my sa živíme z Otca. Ale čo keď strom stratí kontakt s pôdou?

Premýšľal som o tom včera, keď som odkladal ozdoby z vianočného stromčeka. Je to moja už tradičná novoročná práca. Zvesiť ozdoby, vyniesť stromček a pozametať všetko ihličie. A je ho tam naozaj plno! Stromček sa celý rozpadá. Nemá žiadne korene. Dva týždne je ten stromček zasadený v železnej nádobe. Čo už len môže vyrásť z kovového stojana?

Starý dobrý Šimon má ten istý problém. Na prvý pohľad imponujúci, pekne ozdobený, no po jednom či dvoch štuchnutiach sa rozpadá na kúsky.

Znie vám to povedome? Zanecháva vás stretnutie s určitými ľuďmi krehkými, zlomenými a bez ovocia? Lahko sa rozpadnete na kúsky? Ak áno, je možné, že vaša láska je zakorenená v zlej pôde. Môže byť zakorenená v ich láske (ktorá je nestála) alebo v rozhodnutí milovať (ktoré je krehké). Ján nás povzbudzuje, aby „sme sa spoliehali na lásku, ktorou nás miluje *Boh*“ (1 Jn 4, 16). Len on je mocný zdroj.

Mnoho ľudí nám hovorí, aby sme milovali. Iba *Boh* nám na to dáva silu.

Vieme, čo od nás *Boh* chce. Toto je, čo *Boh* prikazuje: „... aby sme milovali jeden druhého!“ (1 Jn 3, 23) Ale ako? Ako byť milý k tým, čo nedodržiajú sľuby? K tým, čo nie sú milí k nám? Ako byť trepezlivý s ľuďmi, čo vybuchujú ako sopky a sú krehkí ako netýkavky? Ako máme odpustiť držgrošom a podvodníkom, ktorých sme stretli, zaľúbili sa do nich a nakoniec si ich vzali? Ako milovať rovnako ako *Boh*? Chceme. Túžime. Ale ako?

Žiť milovaný. Dodržiavaním princípu 7, 47 – najprv prijímať, potom dávať.

Chcete sa o to pokúsiť? Skúsme toto pravidlo vyniesť na Mount Everest všetkých opisov lásky. Mnohí vzdávajú trinástej kapitole Prvého listu Korinťanom hold ako najskvostnejšej

kapitole v Písme. Žiadne slová tak nevystihujú srdcia milujúcich ľudí ako tieto. A žiadne verše tak nevystihujú celú kapitolu ako verše 4 až 8.

*„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuluje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží“
(1 Kor 13, 4 – 8).*

Pred niekoľkými rokmi ma niekto vyzval, aby som slovo láska zamenil za svoje meno. A stal sa zo mňa klamár. „Max je trpezlivý, Max je dobrotivý; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa...“ To stačí! Stop! Tieto slová nie sú pravdivé. Max nie je trpezlivý. Max nie je milý. Spýtajte sa mojej ženy a detí. Max dokáže byť skrz-naskrz chmuľo. To som celý ja.

Roky som mal s týmto odsekom práve tento problém. Nastavuje latku do takej výšky, že som ju nedokázal preskočiť. Nikto to nedokáže. Nikto okrem Krista. Neopisuje táto stať bezhraničnú lásku Boha? Vložme tam namiesto slovíčka láska Kristovo meno a pozrime sa, či znie pravdivo.

„Ježiš je trpezlivý, Ježiš je dobrotivý; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebný, nie je sebecký, nerozčuluje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.“

Teda skôr ako lásku, ktorej nie sme schopní, nech nám táto stať pripomína lásku, ktorej nemôžeme odolať – Božiu lásku.

Niektorí z vás veľmi prahnete po takejto láske. Tí, ktorí vás mali milovať, nemilovali. Tí, ktorí vás mohli milovať, nemilovali.

Nechali vás v nemocnici. Pred oltárom. V prázdnej spálni. So zlomeným srdcom. Ponechali vás samých s otázkou: „Miluje ma niekto?“

Prosím, načúvajte odpovedi z nebies. Boh vás miluje. Osobne. Mocne. Ostatní sľubovali a zlyhali. No Boh sľúbil a slovo dodržal. Boh miluje vernou láskou. A jeho láska – ak jej dovoľíš – ťa dokáže naplniť láskou, ktorá je hodná dávania.

Tak pod! Pod, smädny, a pi plnými dúškami!

KAPITOLA

DRUHÁ

VLAJKOVÁ LOŤ LÁSKY

Láska je trpezlivá.

1 Kor 13, 4

TRPEZLIVOSŤ JE ČERVENÝM
KOBERCOM, PO KTOROM K NÁM
PRICHÁDZA BOŽIA MILOŠŤ.

